

Молодий комуніст

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 21 травня 1987 року

№ 62 (3881).

Ціна 2 коп.

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Було в смішно припускати, що щось стоїть на місці. Що після вчора не настане ніч, що підняту руку зрештою не опускають, а на задане питання рано чи пізно не дають відповіді. Тим паче, мало-помалу сумніватися й у тому, що людину можна змусити не мріяти про день завтрашній. Причому — мріяти про завтрашній світліший день, ірраційний від будня сьогоднішнього.

Тому не станемо запідозрювати в інфантильній романтичності й молодих трудівників, які поїли що на невизначений строк по-

Будівництво з проблеми і перспективи

підтримувати ініціативу, то не на папері. І одночасно з цим треба неухильно розширювати права комсомольських організацій таких новобудов — від висунення керівників до відповідальності за всі справи на ударний.

Як це уявлялося з практикою на КГЗКОРІ, наша газета висвітлювала, зокрема, у кількох публікаціях і в першому кварталі цього року (див. «Ударна, бо б'ють?» за 3 березня та «Якби, кажете, знаття?» за 19 числа того ж місяця).

ТИ МРІЄШ,

Серйозно критикувався став справ зі спілчанською активністю працюючих на будові комсомольців, поголовно узявшись на слабкому контролі за їхньою діяльністю з боку як самого штабу будови, так і Долинського райкому комсомолу. Це була та «голова», яка спричиняла псування безпосередніх, виробничих відносин.

— На сьогодні у нас (на будівельному майданчику — І. К.) в дії вже дві третини дирекції будівництва. — оптимістично вводять у курс справ начальник штабу Віктор Зінченко. — А це вже щось та значить — керувати справами з Кривого Рогу чи бути в самій гущі. Але, але... Ось проводили Вакху пам'яті до свята Перемоги — недавній приклад. То кожен же з присутніх побачив, що можна-таки забезпечити будову і матеріалами, і механізмами. І роботу організувати набагато краще, ніж звикли. Але то був якийсь пібіривок приклад — «от ми вам покажемо, як треба, але сьогодні так робити не зможемо». І кого таке втілює?

Будівельники пишуться тим, що в будові тепер єдиний головний господар — Міністерство будівництва

СРСР. Там, це покликане суттєво налагодити організацію робіт.

А що мріяння будівельників матимуть продовження в конкретних об'єктах, засвідчив й міськ, що пройшов від нього минулого візиту на будову. Тоді побутове життя все ще залишалося півмірою, вирішення культурного відпочинку ще «уявлялося» з реальними можливостями моменту. Нині кожен може уважно вивчити «Додаткові заходи по поліпшенню умов побуту і відпочинку трудящих на будівництві КГЗКОРУ», що висять у багатонішому павільйоні. У них вже не туманні «підвищення» та «досягнення», а такі пункти, як ремонт діючої та будівництва ще однієї їдальні, зведення будинку побуту і торгівлі, злітків спортивних майданчиків:

Вони мріють...

телефонізація з пуском в дію АТС на 200 номерів; введення в експлуатацію профлакторію та чимало інших планів з чітким вказуванням як строків, так і персональних відповідальних. Робитимуть уже свої для себе.

Але сума слава нерозпорядливіца виявляється не так швидко, як би того хотілося. Проте і снажане й побачене нами цього разу все ж ближче до переконання: уроби недавнього минулого не пропущено лиш через відомчі папери, але й через умови відповідальних осіб. І ще одне бачиться досить відчутним: авторитет місцевої комсомолії. Із переведення в Долинську всієї дирекції та організації тут власної будівельної організації напевне з'явиться та чіпка взаємодія між проєктантами та виконавцями, про яку ще тільки мріють останні. Відмінювання цього дієслово — «мріяти», — на жаль, крім мовної, ніякої іншої вправності не дає. Будівельної танюж.

І. КУЦЕНКО, спецкор «Молодого комуніста», м. Долинська.

ІНФОРМАЦІЙНА ДОПОВІДЬ

ОБКОМУ ЛКСМУ «ПРО ЗАВДАННЯ ОБЛАСНОЇ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ, ЩО ВИПЛИВАЮТЬ З РІШЕНЬ СІЧНЕВОГО (1987 Р.) ПЛЕНУМУ ЦК КПРС, XX З'ІЗДУ ВЛКСМ І XXV З'ІЗДУ ЛКСМ УКРАЇНИ».

Що слід зробити найближчим часом для вирішення завдань, визначених з'їздами? По-перше, обговорення заходів комітетів комсомолу по активнішому залученню молоді до вирішення завдань економічного і соціального розвитку підприємств, міст і районів у цілому варто й треба будувати з врахуванням якісних змін у політичному і трудовому вихованні молоді. По-друге, рішуче відмовитись у роботі від того, що гальмує, стримує наші зусилля, навчитися приймати сміливі рішення, діяти вміло і енергійно.

Особливу увагу слід приділяти широкому залученню молоді області до всепародного соціалістичного змагання «ХІІ п'ятиріччя — натхненню творчу працю радянського народу». Важливою особливістю соціалістичного змагання нинішнього року є ініціатива передових колективів цій області завершити п'ятиріччя роком п'ятиріччя до 70-річчя Великого Жовтня. Такий високий рубіж намітили для себе і десятки комсомольсько-молодіжних колективів. Серед них — КМК Олександрійського електромеханічного заводу, Кіровоградського заводу радіовиробів, Побузького нікелевого заводу та інші. Важливо, що патрістичне починання передовиків знаходить все більше послідовників. Ось повідомлення, що надійшло у дні роботи XX з'їзду ВЛКСМ до редакції газети «Молодий комуніст»: «На день відкриття з'їзду комсомольсько-молодіжної бригади прохідників шахти ім. Ленінського комсомолу ВО «Олександріявугілля» (бригадар О. Колесник) пройшла понад пів 65 погонних метрів гірничих виробок».

Прикладом для інших райкомів може служити змагання, організоване між КМК молочотварних ферм з ініціативи Вільшанського і Ульяновського райкомів комсомолу. Однак іноді молоді працівники не підозрюють, що вони беруть участь у змаганні. А дізнаються лише при підбитті підсумків. Так це заведено в колгоспі імені Шевченка Знаменського району, АТП-13538 Гайворонського району. Але найбільш відповідальний стан в організації змагання склався у Новгородківському, Добровільківському та Долинському районах.

Бездумна погоня за кількістю КМК на ділянках виробництва, де працює молоді, породила формальне ставлення до них. Переестатія, що пройшла у січні-лютому, довела, що практично сотні колективів давно вже не молодіжні, а багато з них діють тільки на

папері, для підсумків. Наприклад, в Голованівському районі їх кількість зменшилась із 49 до 19!

Головним важелем прикладання сил для КМК залишається переведення їх у нові умови господарювання, зокрема, у впровадження господарського. Робота в нових умовах для бідності підприємств промисловості уже в цій п'ятиріччя стала нормою. Ось чому необхідно створити систему навчання молодих бригадирів і широкого комсомольського активу на прикладах передовиків. Нині практично в кожному місті є організація, що працюють в умовах держприймання. Однак міськкоми, комітети комсомолу бачать тут лиш економічний бік. А увага має бути і до розв'язувальної роботи, залучення молодих спеціалістів до ліквідації вузьких місць у технологічних ланках виробництва. Саме така стратегія стала основою роботи комітету комсомолу Кіровоградського ВО «Дружбаш» (секретар комітету комсомолу В. Венгер). На жаль, таку позицію займають не всі комітети підприємств, де впроваджене держприймання. Вони не цікавляться, з чим виникла проблема деяких виробництв.

Проблема, що хвилює молоді області особливо останнім часом, — будівництво МЖК. Можливості його розвитку до кінця не вичерпані. Тривожне положення складається там, де керівники при можливості будівництва МЖК підходять до цього питання оділобоко, бачать тут лише факт будівництва, а не підвищення трудової і громадської активності молоді Обкому, міськкомам і райкомам комсомолу треба не лише добачитися розширення будівництва МЖК, але і турбуватися про більшу відповідальність за організацію робіт на об'єктах. Однією із проблем на селі є також зведення житла. Це завдання успішно можуть вирішувати МЖСК.

Триває шефство комсомолу над тваринництвом. Певний досвід склався у комсомольських організаціях Онуфріївського та Ульяновського районів. Минулого року за комсомольськими путівками на ферми області були направлені 300 юнаків і дівчат. Однак асфінт кадрів у цій галузі все ще значний. Зокрема, в Олександрійському, Новоархангельському районах він складає 400 чоловік. Важливу роль у вирішенні проблеми кадрів тваринників та розширення може вирішити впровадження сімейної і колективного підряду. Такий приклад: свиноферму колгоспу імені Чапаєва Кі-

ровоградського району минулого року обслуговувало 7 колгоспників із сторожем, теляєю включно. Нині кожну ферму обслуговує одна сім'я; такий же приклад можна навести по МТФ колгоспу імені Леніна цього ж району та по ряду інших господарств області. А все це говорить про те, що і працівники райкомів комсомолу не просто констатують факти, вони стали активними пропагандистами передових форм організації праці, надають практичну допомогу.

Конкретною справою обкому комсомолу, Устинівської комсомольської організації стало шефство над п'ятьма господарствами району. Спільно з ЦК ЛКСМУ тут проводиться цільове направлення спеціалістів усіх спеціальностей. Але ще існує проблема працівників масових професій. Було 6 працівників, якби наша молодіжна газета організувала подібну акцію по направленню юнаків і дівчат в Устинівський район (згадаймо акцію, оголошену «Комсомольської правдою» «Обираю село для життя»).

Майже рік говоримо про необхідність сміливого експериментування в організації комсомольського політнавчання, гостро стояло це питання і на минулій обласній звітній-виборній конференції. Однак реальних зрушень немає. Причиною одна — форми залишаються старими. Ось чому вже нікого не дивує, що зривів зняти все більше в Новоархангельському, Вобришеському, Компаніївському районах. Сотні комсомольців поза навчанням також у Кіровському м. Кіровограді, Новоукраїнському, Гайворонському, Світловодському, Знаменському районах. Багато років не вирішується питання зі створенням хоча б одного кабінету комсомольського політнавчання у Світловодську та Олександрії, Олександрівському, Долинському, Онуфріївському, Новоукраїнському районах.

Сьогодні знову відроджуються колись популярні у молоді політичні дискусійні клуби, політстудії, зустрічі «за круглим столом», прес-конференції, вечори запитань і відповідей. Багато уваги цьому приділяють комітети комсомолу обласного центру, Світловодська. Однак, у більшості районів ця справа на нулі. А про багато в минулому активно працюючих політклубів вже встигли забути, наприклад, у Новоукраїнському районі про диспут-клуб «Факел» або в Олександрії про міське молодіжне прес-кафе.

Обком комсомолу не буде розглядати з таким

[Закінчення на 2-й стор.]

По 43 центнери зерна кукурудзи зобов'язали виростити і зібрати на площі в 600 гектарів члени комсомольсько-молодіжної механізованої ланки колгоспу «Дружба» Онуфріївського району. КМК, очолюваний Олександром Калашником, першим у господарстві посіяв кукурудзу, нині готується до обробки посівів.

На знімку: ланковий механізованої ланки Олександр КАЛАШНИК.

Фото В. ГРИБА.

УВАГА! КОНКУРС-ВІКТОРИНА

«НАША БАТЬКІВЩИНА»

Нагадаємо, що конкурс вікторини «Наша Батьківщина» президія правління обласної організації Українського товариства охорони пам'яток історії та культури спільно з обласним краєзнавчим музеєм та редакцією газети «Молодий комунар» оголосили в ознаменування 70-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції з метою виявлення та дослідження пам'яток і пам'ятних місць, що увічнюють події та людей та знаменні події періоду Великої Жовтневої соціалістичної революції, громадянської війни та встановлення Радянської влади на території Кіровоградщини.

Конкурс триватиме до 1 вересня 1987 року. Отже, всі відповіді на перші запитання, які надруковані у газеті за 16 квітня цього року, а також відповіді на наступні питання редакція повинна отримати до вказаного терміну. Тому той, хто не окличився в конкурсі, має ще достатньо часу. Але, головне, розраховуйте свої сили, товариші!

Надалі друкуватимемо по три питання. Підсумки конкурсу будуть підбиті напередодні святкування 70-річчя Великого Жовтня. Приємно відзначити, що серед перших надісланих до редакції відповідей, найдосконаліші і повні в І. Т. Черноівана з міста Кіровограда. Він постійний учасник наших конкурсів і вікторин.

ПОДАЄМО НАСТУПНІ ПИТАННЯ КОНКУРСУ-ВІКТОРИНИ:

1. Хто із наших земляків був комендантом Кремля і коли?
2. Кого із наших земляків нагороджено орденом Червоного Прапора в роки громадянської війни?
3. Що ви знаєте про бронепотяги, які діяли на території нашої області під час громадянської війни?

Повідомляємо, що, крім цих, нас чекає ще шість запитань.

Відповіді надсилайте на адресу редакції: 316050, МПС, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36, редакція газети «Молодий комунар».

Хто отримує звання «Кращий за професією»? Звісно, кращий, чия висока кваліфікація й майстерність говорять самі за себе. Людмила ОВСЯНИКОВА — одна з тих, за ким це звання закріпилося міцно і, певно, надовго.

Був день, коли вона вперше стала на своє робоче місце машиніста перемотувально-різальної машини другого друкарського цеху, але відтоді — це вже факт трирічної давності — опанувала всіма навичками фаху. Портрет виробничниці — на фабричній Дошці пошани.

м. Олександрія.

Лісиця М.К.
Виступує

«ХОЛОДНІ—
ХОЛОДНІ»

Під таким заголовком 17 березня була опублікована репліка, в якій критикувалось об'єднання громадського харчування Ленінського району м. Кіровограда за неадекватне виготовлення й продаж піржків. Редакція отримала відповідь від директора об'єднання В. І. Шпиза:

— Репліку обговорено на виробничій нараді об'єднання і в кафе «Юність». Факти підтверджені. За відсутності необхідного контролю за реалізацією піржків, приймання й продаж черствих піржків, завідувач кафе «Юність» А. Смищенко оголошена догана.

Нині посилено контроль роботи піржкового цеху. Для надання практичної допомоги за цехом закріплений технолог виробничого підділу. В цеху складено графік заведення піржків у їдальні промислових підприємств, вузів і технікумів, а також у дрібнороздрібну мережу. Щодня контролюється дотримання графіка й реалізація піржків у підприємствах.

В даний час піржковий цех ремонтується і реконструюється. Це сприятиме дотриманню умов праці, дотриманню технологічного процесу і підвищенню якості піржків.

ІНФОРМАЦІЙНА ДОПОВІДЬ

[Закінчення.
Поч. на 1-й стор.]

формалізмом. У Новгородківському районі ідейно-виховна робота з молоддю і, у першу чергу, лекційна пропаганда настільки заучені, що на засіданні відділів комсомольських організацій і пропаганди обкомкомсомолу розглядалися питання навіть про необхідність зміцнення цієї діяльності роботи. Значно знижує ефективність лекційної пропаганди й відсутність координації між комітетами комсомолу і організаціями товариства «Знання». Райком комсомолу не досягли розмежування функцій, при якому комітет виступають організаторами лекційно-пропагандистських заходів, а товариство «Знання» забезпечує їх кваліфікованими лекторами.

Ця вимога стосується й організації вільного часу молоді. Тут проблеми народжуються швидше, ніж вирішуються. Невміння і небажання серйозно займатися організацією дозволяє молоді властиві Новгородківському, Добровеличківському та ряду інших райкомів комсомолу. Нині у жодному районі не створені молодіжні культурні центри. А у загаданих районах, які в Олександрійському, Гайворонському, Голованівському, Долиньському, Кіровоградському, Онуфріївському, Петрівському не розв'язують питань погодження штатів, ставок і матеріальної бази таких центрів із відповідними органами культури.

Особливі вимоги сьогодні до загальнопрофесійної і ідейно-теоретичної підготовки кадрів. Атестація друких секретарів міських і райкомів комсомолу, проведена минулого місяця, показала, що приблизно половина з них ще слабо орієнтується навіть в основних принципах перебудови, насуваються соціально-економічних проблем. Назвемо речі відверто — без широкого світогляду, загальної культури, систематичної роботи над підвищенням ідейного рівня комсомольських працівників не може називатися ідеологічним бійцем партії.

Час вимагає поного підходу комітетів комсомолу і до військово-патріотичної роботи. Практика останніх років доводить, що акцент зміщено до питань військово-патріотичного виховання за рахунок військово-технічної та військово-спортивної підготовки. У загальноосвітніх школах, СПТУ знижено роль комплексних військово-спортивних ігор «Зірниця» та «Орля». Гостро стоїть питання з навчальною матеріальною базою. У цьому питанні також немає координації зусиль. Багато років спортклуб «Зірка» ВО «Червона зірка», скажімо, будує гир на своєму стадіоні. А поряд дістають вищу освіту студенти педінституту, яким стрілецький тир потрібен також. І нікому не спаде на думку об'єднати зусилля будагонів інституту із можливостями виробничого об'єднання. Так будівництво можна було б завершити за лічені місяці. Є, на жаль, й інші приклади.

Організація комсомольської роботи в навчальних закладах пов'язана з розвитком самостійності учнівських колективів. На минулих звітно-виборчих зборах у загальноосвітніх школах провалили принципові від-

верті розмови з цих питань. В рішеннях їх вироблено відірваний момент для роботи по новому, творчо. Однак на багатьох з них все ще була надмірна опіка з боку педагогів. Наприклад, у СШ № 25 м. Кіровограда обговорювалися кандидатури на висунування у члени комітету комсомолу. І великим було здивування учнів, коли під час виборів їм почали пропонувати зовсім інших комсомольців. Учнів не погодилися із запропонованими кандидатурами і відстоювали свою точку зору. Отож демократії дорослих учнів діти.

Нинішній рік — рік 30-річчя створення в області учнівських трудових об'єднань. Завдання комітетів комсомолу створити в них атмосферу новаторства, відновити діяльність за результатами праці.

Слід зупинитися і на проблемі зайнятості міських школярів в період літніх канікул. Виникає питання, де вони можуть працювати самостійно? Як виявилось, у міське бюро по працевлаштуванню жодне з підприємств Кіровограда заявок не дає, а якщо є робочі місця, то з припискою: крім учнів, студентів та пенсіонерів. Чи не пора припинити нерозпорядливість відповідних органів? Досить підмінити справжню роботу голім ентузіазмом найрізноманітніших громадських бюро, рад, координаційних центрів тощо.

Успішне виконання завдань вимагає від нас серйозно підвищити виконавську дисципліну у всіх галузях. Окремі позитивні зміни в діяльності комсомольських організацій області набирають сили. Комітет комсомолу Кіровоградського заводу «Гідросила» (секретар О. Персіянов), прагне будувати свою роботу пошуково. Однією з форм стала система «комсомольських наказів» по підприємству, яка дає тіснішу і ділову взаємодію адміністрації, партійної і профспілкової організацій з комсомолом. До системи наказів увійшли виділення фонду життя для розподілу комітетом комсомолу, щоквартальне проведення «Днів дублера», безпосередня участь у формуванні резерву кадрів на виробничій діяльності. Усе це сприяє авторитету комсомольців і молоді заводу.

Протягом трьох років очолює комсомольську організацію колективу імені Тельмана Компаніївського району Віктор Солонченко. За цей час первинна неодноразово виходила переможцем районного огляду роботи комсомольських організацій по виконанню рішень з'їзду, відзначалась обласним комітетом комсомолу. Копіретні справи говорять самі про себе: за рік комсомольці і неспілкува молодь там здали в експлуатацію 14 будиноків, завершили будівництво вулиці Молодіжної, провели 8 суботників по ремонту об'єктів соціальної інфраструктури. Уже цього року створена і працює по методу МЖСК житлова бригада.

Добрі слова слід сказати сьогодні і на адресу секретарів і комсомольських організацій Олександрійського електромеханічного заводу (т. Чабан М.), Світловодського заводу чистих металів (т. Пандзевський С.), колгоспу «Іскра» Олександрівського району (т. Курчанська В.), Знаменського локомотивного депо (т. Федоров С.).

Однак в цілому темпи перебудови не співпадають з вимогами сьогодення. Турбує слабка індивідуальна робота, застиглість її форми, спроби вилати бажане за дінське, некритична оцінка досягнутих результатів. Залюди обкому по наведенню порядку з обліком членів ВЛКСМ та в комсомольській документації, визнаємо відверто, очікуваного ефекту не дали. На 2190 членів у порівнянні з 1985 роком збільшилась кількість комсомольців, які вибули без зняття з обліку, не змінилась і кількість тих, хто не стоїть на обліку. Сьогодні в області 5,8 тисячі членів ВЛКСМ втратили організаційний зв'язок зі Спілкою.

Ленінський м. Кіровограда, Новоукраїнський, Добровеличківський райкоми комсомолу не змогли знайти ефективні форми контролю за просуваним членів ВЛКСМ. У зв'язку з цим дуже важливо, щоб первинні комсомольські організації повно використовували своє право остаточного прийому до лав ВЛКСМ, дбали про його якісний склад, приймали суто добровільно, індивідуально.

Тільки тоді стане менше фактів подібних тим, що були у Знаменському міськомі комсомолу. Тут при перевірці виявилось на 74 співчленів завищеною кількістю міської комсомольської організації. Погоня за красивими цифрами призвела до грубих порушень і вузловий комітет комсомолу станції Знаменка. Тут приймають до лав ВЛКСМ комсомольців, що втратили свої комсомольські документи, за порушення статутних вимог персональні справи розглядають заочно. І все це відбувається в організації, яку очолює звільнений комсомольський працівник В. Жуков, стаж роботи якого не один рік і який, до того ж, раніше працював завідувачем відділом комсомольських організацій міськомі комсомолу. А в Долиньському райкомі комсомолу удвічі занижена кількість членів ВЛКСМ, які вибули без зняття з комсомольського обліку.

Слабка дисципліна й організованість, низька громадська активність характерні і для комсомольських організацій тресту «Кіровоградськбуд» (секретар Т. Кожушко), управління торгівлі м. Олександрії (Г. Ольшанченко), Голованівської автобазис № 14 (Л. Ношенко), колгоспу «Рассвет» Бобринецького району (І. Волосович), Олександрійського радгоспу технікуму (Д. Юренко). Причини тут у слабкій комсомольській дисципліні комсомольських працівників і активу, у небажанні розбиратися у суті явищ, що відбуваються в молодіжному середовищі.

Стереотип із обліком членів ВЛКСМ як із суто технічним актом, що склався, все ще не подолано. Тут і підказка — центр наших зусиль треба перенести тільки в первинні, у молодіжні колективи. Однак, в цілому ряді районів між комітетами комсомолу і первинними спостерігається велика дистанція. У Гайворонському районі групкомсомолу комсомольсько-молодіжного колективу колгоспу «Мир» Тетяна Лада про своє обрання на цю посаду дізналась лише від працівника обкому комсомолу. Ці та подібні приклади свідчать про оазе: ніякі

вказівки і розроблені системи, якими б споводувалися, не були, ніяк не замінять живого спільного, сили особистого прикладу, впливу авторитету комсомольського працівника.

На січневому пленумі ЦК КПРС товариш М. С. Горбачов закликав, що успіх перебудови у вирішальній мірі залежить від того, наскільки швидко і глибоко наші кадри сприймуть необхідність перемін, наскільки творчо і цілеспрямовано будуть діяти в житті лінійної партії. Для того, щоб актуальність сповненого підбору кадрів і активу для обласної комсомольської організації зрозуміти глибоко, досить навести прикладні там дані: нам необхідно підібрати понад 7,6 тисячі секретарів первинних, цехових, бригадних комсомольських організацій, понад 400 завіснених комсомольських працівників, 503 старших піонерських вождів. А якщо врахувати, що кожного року міняється майже кожний третій комсомольський працівник і активіст, неважко уявити, як важливо рекомендувати на цю роботу людей з авторитетом. На жаль, до сьогодні ми не змогли організувати системи ретельного підбору до Спілки молодих, енергійних й ініціативних кадрів, які б забезпечили наступність у роботі. Лише за минулий рік 5 звільнених комсомольських працівників були успішні із своєю посадою, як такі, що не виконали дорученої їм справи, 27 виїхали по комсомольські стегнення.

Мабуть, буде правильним добирати комсомольських працівників ще зі школи. У цьому плані заслуговує на увагу діяльність Кіровоградського міськомі комсомолу. Ще в минулому році наприкінці навчання міськомком провів співбесіди й анкетування з 350-ма випускниками середніх шкіл міста, які виявили себе здібними організаторами і ініціаторами перспективними підтримували контакти до правління навчання або продовження навчання. Переважна більшість із них поступила до Кіровоградських вузів, і відтоді змогла вести їх сходинами майстерності.

Разом з цим слід сказати, що ці та подібні кроки лише перші віхи великої роботи по підготовці кадрів. Аналіз діяльності членів виборних органів міськомів, райкомів, членів комітетів комсомолу підказує висновок про недостатні спроби задіяти велику армію нашого активу. Ось чому, виховуючи комсомольські кадри і актив у душі високої принципності, діловитості й відповідальності за доручену справу, слід пам'ятати слова В. І. Леніна, що добре налагоджений контроль є незамінним засобом боротьби з розлябаністю, бюрократизмом, безвідповідальністю і тяганиною.

Треба кінчити і з паперотворчістю. Притому, рішуче.

Темпи виконання завдань, визначених січневим (1987 р.) Пленумом ЦК КПРС, XX з'їздом ВЛКСМ та XXV з'їздом ЛКСМУ, задовольнити не можуть. Для активного просування вперед необхідно підвищити організаторську роль бюро, секретаріату обкому, міськомів та райкомів комсомолу. Зусилля всіх слід підпорядкувати вирішенню головного завдання — активного залучення молоді до багатопланової роботи, спрямованої на прискорення економічного і соціального розвитку країни.

ОБГОВОРЮЄМО ПРОЕКТ ЦК КПРС ПРО ПЕРЕБУДОВУ ПОЛІТОСВІТИ

«ОТ І ПРОМИНУВ РІК...»

Із Світланою Джирмою ми знайомі давно: вона була учасником зустрічі колективу «Молодого комунара» із старшокласниками Олександрівської СШ № 2 (про це позаторік розповідала наша газета). Нині вчорашня десятикласниця працює медсестрою дитячого відділення центральної районної лікарні в рідному селі. Тут разом з подружками її роботи відвідує школа комсомольської політосвіти курсу «Прискорення соціально-економічного розвитку країни — стратегічна лінія КПРС». Вона — одна з неактивніших у навчанні. Недарма саме їй та ще одній Світлані — Власовій випала того дня честь покласти квіти до пам'ятника В. І. Леніну...

Покладання квітів було приурочено до важливої події в житті комсомольської політшколи — однієї з кращих у районі. Керує нею пропагандист Ю. Ф. Білоусов. Він і відкрив заочне заняття, надавши слово секретареві парт-організації лікарні Л. І. Синькоок. Лідія Іванівна не лише привітала слухачів із закінченням навчального року, але й нагадала, що канікули — це теж своєрідне продовження навчання, якщо кожен слухач постарается використати набуті знання для самоосвіти, самовдосконалення. Особливу увагу приділила парт-організація (хоча вона не падає шедра на похвали) успіхам слухачів на лікувальній роботі. Як підсумок — леребота у змаганні райлікарень області, про що в колективі щойно дізналися. Без перебільшення

можна сказати, зауважила Л. І. Синькоок, що активна, неформальна участь медсестер та санітарок у громадській роботі, в роботі політшколи зокрема, посприяла створенню в колективі здорового морального клімату. А він — одна з головних складових успішної лікувальної практики.

Втім, урочисте засідання було тільки прологом заключного заняття, що проходило, як завжди, у формі бесіди. Що таке перебудова, прискорення і його фактори? Як вони пов'язані з охороною здоров'я в районі? В чому полягає відмінність між екстенсивним та інтенсивним шляхами розвитку? Відповіді на ці запитання стали своєрідним повторенням вивченого протягом року і перевіркою міцності одержаних слухачами знань. Оксана Химоненко, Надія Тищенко, Ольга Діордій, Валентина Яценко, Віра Полтевська, які взяли активну участь у розмові, відповідали здебільшого по суті. А як траплялося у кого заминка у відповіді чи яка неточність, то одразу приходили на допомогу подружки.

— Мабуть, таке проходження заняття, судячи з активності дітей, у вашій школі звичайна справа? — запитую пропагандиста.

— Знаєте, — відповідає Ю. Ф. Білоусов, — мені, відверто кажучи, самому заняття цікаві тільки тоді, коли бачу, що мене слухають: найкраще ж слухають тоді, коли заняття проходить у формі діалогу між пропагандистом і слухачами. — А буває, що «неконтакт» із слухачами не вдається встановити?

— На жаль, так. Тут причини бувають і об'єктивні, і суб'єктивні. Адже я не лише пропагандист, а ще й лікар-травматолог. Інколи робота вносить свої корективи у розклад занять.

передбаченої проектом ЦК КПРС «Про основні напрями перебудови системи політичної й економічної освіти трудящих»?

— Я сподіваюся, що втілення в життя проекту дозволить вирішити й цілий ряд інших наболілих

можемо усунути. З цього погляду мені видається перспективним введення одного чи двох загальних курсів для всіх політшкіл. Це дозволить краще організувати підготовку пропагандистів. А їх підбір слід здійснювати, виходячи з того, наскільки вони схильні до цієї непростой діяльності. Ме-

чить віддавати на підготовку до занять і на самі заняття особистий час...

— Тому й буває особливо сумно, коли залягає «не ідея». Аби оживити слухачів, прооудити інтерес, я інколи готую короткі огляди на теми, що цікавлять усіх, — скажімо, з міжнародного життя. Тому перебудова політосвіти має, на мою думку, поряд із скороченням кількості курсів, передбачати розширення самостійності пропагандиста у підборі тем, історії, а в політосвіті, як всюди в нашому суспільстві, назріла пора перейти до прогресивнішої організації роботи, позбувшись формалізму. І я, і мої слухачі сподіваємося, що втілення в життя проекту ЦК КПРС допоможе цьому.

Після заняття, яке провів Ю. Ф. Білоусов, ми звернулися до слухачів керуючої ним політшколи з одним запитанням: чи задоволені вони навчанням? Більшість відповіла ствердно.

— От і проминув рік, — сказала наша дама з пам'ятника С. Джирмою. — Для мене він був особливим: це був мій перший рік роботи в лікарні. Тож все сприймалося особливо гостро, ототожнювалося з життям. Що стосується заняття у комсомольській політшколі, то мені на них теж було цікаво. В першу чергу зацікавила Юрієв Федорівна — він у нас ледарка є одним з кращих пропагандистів району. Найважливішим у перебудові політосвіти вважаю зробити заняття цікавими, в усіх без винятку політшколах цікавими й потрібними.

У голові Світлани, коли вона говорила про те, що рік проминув (певно, мала на увазі саме канікули), вчулася легка сум. Таке почуття не пов'язане тоді, коли минає щось важливе й малопотрібне.

С. ПЕТРЕНКО.

смі Олександрівка. На знімку: пропагандист Ю. Ф. Білоусов із слухачами комсомольської політшколи одразу після заключного заняття. Фото В. ГРИБА.

Через те, здається мені, для лікарень слід би трохи інакше планувати їх проведення — приміром, на певний термін, а не щопонеділка, як це було досі...

— Певно, ці зміни в планування можна було б внести у ході перебудови,

питань, до яких досі «не доходили руки». Адже не перший рік ми говоримо про шкоду начотництва, «відбувалася» в комсомольській політосвіті, а першопричину цього — низький рівень деяких пропагандистів — ніяк не

ні здається, що людині «неконтактній» важко стати хорошим пропагандистом. А у нас, чого гріх таїти, ще й нині керівники шкіл призначають, виходячи з анкети.

— Керувати комсомольською школою — це зна-

СЛУЖБА СЕРВІСУ

НАДІЯ НА «НАДІЮ»

До редакції надійшов лист, у якому читачі просили розповісти про роботу створеного недавно за ініціативою групи студентів та пенсіонерів обласного центру кооперативу «Надія» для обслуговування населення села. Про ідею кооперативу доводилось чути багато, але тільки чути... Що ж таке «Надія»? І які надії пов'язані з нею у кіровоградців? На ці та інші питання ми попросили відповісти голову кооперативу М. М. Кожухаря.

КОР.: Миколо Михайловичу, розкажіть, будь ласка, детальніше про ваш кооператив. Яке у нього поле діяльності?

М. М. КОЖУХАР: Наш кооператив обслуговуватиме населення села. Виконуватиме багато видів послуг. Насамперед догляд за хворими, інвалідами, прихворілими, дітьми. Послуги у будівельних професіях — у нас є муляри, облицювальники, ремонтники-реставратори, облицювальники шпалерів. До нашої сфери діяльності входить настрійовання музичних інструментів, ремонт радіо-і

телеапаратури, догляд за садом, обслуговування засобами транспорту для особистого користування, прання білизни, постачання продуктів, періодики, влаштування на квартиру, послуги машинипису, палітурне опрацювання книг, робота репетиторів...

КОР.: А чим відрізняється кооператив від тієї ж фірми «Райдуга»?

М. М. К.: У нас все побудовано на довіреності. Наприклад, вам треба відремонтувати квартиру, фірма «Райдуга» зробить це тільки за 150 карбованців. Ми ж домовимося із замовником, щоб і йому, і нам було вигідно.

КОР.: Отже, ви збираєтесь конкурувати з фірмою?

М. М. К.: Хороша конкуренція нікому не приносить зла.

КОР.: А де ви берете необхідний матеріал?

М. М. К.: Все виконується на матеріалі замовника. На жаль, поки що матеріалу в нас немає.

КОР.: А якщо такого матеріалу немає і в замовника?

Микола Михайлович розводить руками. Що ж, мовляв, кооператив робить лише перші кроки. Він виник у кінці березня. Та, незважаючи на це, вже відремонтовано кілька квартир. Працює один репетитор. А люди йдуть і йдуть, щоб працювати у кооперативі. Запитуємо студентку другого курсу факультету іноземних мов педінституту І. Усачову: чому вона вирішила

працювати в кооперативі? Виявляється, «почула випадково про існування «Надії» і вирішила попрацювати у вільний час».

— Скільки у вас членів кооперативу? — запитуємо М. М. Кожухаря.

— 70 чоловік. Люди зацікавлені. Але від зацікавлення організації ніякої допомоги не бачимо.

— Уявіть собі, — втручається в розмову головний інженер фірми «Райдуга» А. П. Пономаренко, — ми живемо зараз як на вулкані. Вранці починають дзвонити телефони, а після четвертої по обіді, коли з'являється Микола Михайлович, ні я, ні директор взагалі працювати не можемо.

Поясню ситуацію. Кооператив «Надія» тимчасово зайняв кабінет головного інженера фірми «Райдуга», про що Анатолій Панасович, скрушно хитаючи головою, говорить: «Постарався я для власного задоволення!», маючи на увазі те, що саме він привіз ідею кооперативу із Запоріжжя.

— Кімнати немає, телефона немає, — продовжує Микола Михайлович...

Нелегко державні органи справді не можуть допомогти кооперативові, який сьогодні потрібен, у якого величезні можливості?

КОР.: Хто може стати членом кооперативу?

М. М. К.: У кого є таке бажання. Для цього треба до нього вступити, подавши заяву на ім'я голови правління, і позначитися із Статутом кооперативу. Наша організація добровільна. Я працюю на громадських засадах, а спрavedливо сказати — бігаю від однієї установи до іншої. І все-таки надіюсь, що «Надія» стане справжньою роботою.

Ранок видався напрочуд гарним і теплим. Мисливий пар «Перемоги», що тільки-но прикрасився ніжним молодим листям, зустріч своїх численних гостей. У неділю, 17 травня тут проводилися обласні змагання шкільних санітарних постів. Їх прибуло сюди 25.

Кожній команді потрібно було пройти 7 складних, але цікавих етапів змагання. Учасники повинні були показати рівень своєї стрийової підготовки, уміння надати першу медичну допомогу потерпілим. Найдосконалішими виявилися знання дівчаток санпосту Олександрівської школи-інтернату. Вони й зробили перше місце. А призіві місяця по-праву належали санітарним постам Кіровоградської середньої школи № 11 і Світловодської № 4.

На знімку: капітан санпосту Подорожницької середньої школи Світловодського району Оля ГРИГОРЕНКО. Її команда з честю пройшла всі етапи і показала хороші знання (фото згорі): суддя першого етапу майор І. М. БІЛОКОНЕВ екзамінує санпост Долинської середньої школи № 2.

Т. МІЩЕНКО,
інструктор обласного комітету Товариства Червоного Хреста.
Фото І. ДЕМЧУКА

ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

МОДЕЛЬ У КРИВОМУ ДЗЕРКАЛІ

ПРО ФІЛЬМ «ПЛЮМБУМ, АБО НЕБЕЗПЕЧНА ГРА»

Хто він, цей «старий» хлопчик? Або «прудний юнак», як називає його командир оперативного загону. Жива істота з почуттями і ознаками свого віку чи модель для дослідів над суспільством, запроєктована авторами фільму? Ні перше, ні друге. Це якась суміш, асорті, кажучи гострою мовою. Бо крізь живого хлопчика подекуди прозирає рухома (лічуча) модель, а в чисто змодельованому епізоді проявляється безпосередність реального підлітка. І така суперечність, на мій погляд, є головною дисгармонією фільму.

Якщо подивитися з точки зору громадськості, то по-лягати свідомого, суспільно-активного школяра до боротьби за порядок повинен лише схвалюватися. Так і відчувається: «Побільше б нам таких хлопчиків». А на мою думку, — борони боже від подібних помічників-активістів. І це вже сприйняття Плюмбама як реального хлопчика.

Що цінне, цікаве в фільмі? Окреслене авторами коло гострих проблем, «болючих точок». А саме: злочинність, бродяжництво, пока-зуха, фальш. Ознаки неблагополуччя присутні і в сімейному мікрокліматі. Формальна ідилічність стосунків батьків і сина. Телевізор, що нав'язливо бадьоро виспіває браві пісеньки. Заспокійливі пояснення синових синців, що їх моментально відшукують батьки Русика для свого душевного комфорту. Можна зворушливо співати сімейним хором Окуджаву, а можна й трошки побраконьєрствувати. І все в межах душевного благополуччя. Але дивувато й прикро, коли тебе, дорослого батька, затримує і допитує рідний син. Що ж, це платня за самообдурення, самозадоволення там, де її просто не повинно бути. Коли красива брехня більше до вподоби, ніж гірка правда.

А що потрібно від учня школи? Поведінка й успішність. І тож для звітів, педагогічного спокою. Якщо розумний, жадає, активний хлопець постійно живе в атмосфері подвійного і штучного благополуччя, він усюди домілює це і протестує — шукає собі затишок. І в нагоді стає мікрофон, коли одиниці-хулігани відбирають магнітофон. Ця подія і «поштовхом до активної правдолюбивості діяльності» Русикана-Плюмбама. Але свою особисту образу хлопця помирає на всіх порушеннях громадського порядку. Своєрідна помста. І при чому тут чесна боротьба зі злочинцями? І тут «факт злочинності» мотивує з самою початку. Навряд чи сорокарічна розумна людина сплутає б свої особисті амбіції із суспільно корис-

ною справою. Плюмбум методично твердить, що йому сорок років. Отут і визирає штучність і помилки в розрахунках «конструкції». Набагато реальніше і небезпечніше те, про що мимохіть згадується на зборах оперативників. Оце вже тенденція, відома навіть з газетних «бічів», бродяжко-підлітків нападають на такі заводи «бічів», бродяжко-злочинців з цих, навіть деякого амордують. Ще один спотворений спосіб самозадоволення. А щодо Плюмбама, то навряд чи знайдеться такі «помічники» в майбутньому. В тому й полягає суперечність, що заявлені проблеми є реальні, а от спосіб їх вирішення штучний, абстрактний, — словом, нездійснений.

Слушні, правдиві слова кидає патетично «безком-промисний» Плюмбум в обличчя своїм ворогам-жертвам: «Це такі, як ви, розікрали країну». Але ж засоби, методи, якими користується новоспечений Пінкертон — карикатура на методи правоохоронців.

Головний герой стрічки кидає відверті гострі докори у праведному гніві. Шахраям з плодоовочторгу: «Це такі, як ви, розікрали країну». Оперативникам: «Може, вас купили?». Дівчині-жертві: «За скільки він тебе купив?».

Запитання здебільшого справедливі. Які свідчать, що не все гаразд у нашому суспільстві. І тим більше прикро, що ставлять їх, а значить і замислюється над ними, підліток. Тим часом дорослі ніби грають у якусь дивну гру — чи піжмурки, чи «білого-чорного не називайте». І все це викликає тривогу, занепокоєння, пробуджує громадянську свідомість глядача. Але... Дитина, яка пізнала смак влади над дорослими, соціально небезпечніша, ніж ті, з ким бореться Плюмбум. Бо в перспективі, якщо логічно продовжити моделювання майбутнього Русикана, з нього вийде наполеончик, і влада стане для нього не засобом, а самоціллю. І заради влади він буде штучно відшукувати «ворогів» і «боротися» з ними. І тоді настає ситуація, за якої добро і зло міняються місцями. Коли люди стають підсобним матеріалом у боротьбі, яка видається за боротьбу на благо людей. І ця думка-занепокоєння авторів — та позитивна суть, заради якої і створено фільм.

В. СІДНІН.

«ШАХТАР» Г. —
«ЗІРКА» — Б.І.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

КИРОВОГРАДСЬКИЙ МІСЬКОМ ЛКСМ УКРАЇНИ

направляє на роботу за комсомольськими путівками в будівельне управління № 3 тресту «Кіровоградміськбуд» на будівництво драматичного театру робітників будівельних спеціальностей.

Ті, хто не має будівельних спеціальностей, можуть набути їх в університеті комбінаті «Важбуд». Оплата праці — відрадно-преміальна. Одиноким надається благоустрійний гуртожиток. Сімейні, котрі потребують поліпшення житлових умов, беруться на квартирний облік з моменту оформлення на роботу.

При оформленні на роботу за комсомольськими путівками трест «Кіровоградміськбуд» дає гарантійного листа про забезпечення сімейних протягом двох років малосімейними гуртожитками. Одинокі мають право на постійну прописку в місті Кіровограді.

Наша адреса: провулок Центральний, 1.

Телефони: 4-95-36, 4-87-41.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

НАША АДРЕСА:
316050. МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-65; відділів робітничої молоді та внутрішньогосподарського життя, сільської молоді — 2-53-94; пропаганди, листів і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 4-20-96; коректорської — 3-61-83.

БК 02248.

Індекс 01103.

Обсяг 0,5 друку, арм.

Зам. № 266.

Тираж 63 тис.

Газета виходить в вівторок, четвер, суботу.
Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

ПРОПОНУЄМО ГОСПОДАРКАМ

Різні електроприлади, що полегшують працю господарок, вже давно завсювали популярність, але сірники на кухні все ще в користуванні.

МИ ПРОПОНУЄМО
ЗАМІНИТИ СІРНИКИ
БЕЗПЕЧНИМ Й БЕЗВІДМОВНИМ
П'ЕЗОЗАПАЛЮВАЧЕМ
«ЕЛЕКТРОНИКА ПВ-1»,

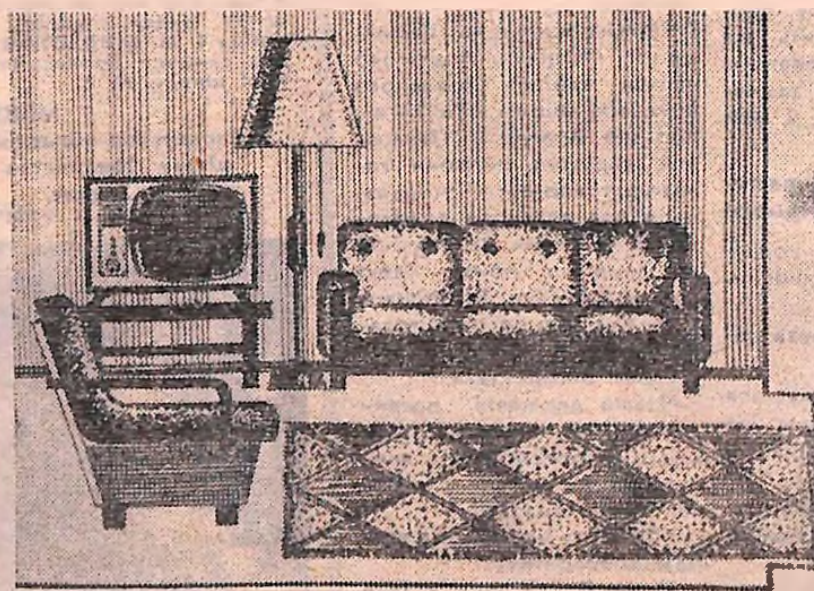
який внесе ще один сучасний штрих у ваш побут.

Джерелом струму в п'єзозапалювачі служить електронний пристрій, який не потребує живлення від мережі, підзарядки або заміни. Завдяки цьому «Електроніка ПВ-1» безпечна навіть у руках дітей. Його оригінальна форма максимально пристосована до користування. Зручна рукоятка й дов-

гий ствол дозволяють запалити духовку, горілки, не знімаючи посуд. Це робить «Електроніку ПВ-1» незамінною у вашому господарстві.

П'єзозапалювач «Електроніка ПВ-1» відзначений державним Знаком якості. Ціна 6 крб.

ЗРУЧНІШЕ ДЛЯ ПОКУПЦІВ

Товари довгострокового користування — культурно-побутового і господарського призначення: меблі, килимові виробы, одяг, а також окремі види хутра — ось далеко не повний перелік того, що можна купити в кредит.

Шановні товариші! Магазины споживчої кооперації проводять зараз продаж товарів у кредит на більш вигідних і зручних умовах.

Якщо раніше товари в кредит відпускались на строк від 6 до 24 місяців, то тепер — до 3 та до 4 років. Мінімальна вартість товарів при продажу у кредит — 50 карбованців.

Сільські жителі можуть купити товари в розстрочку платежів у будь-якому населеному пункті району за місцем роботи або проживання.

Платежі вносяться або перераховуються через бухгалтерію за місцем роботи.

На товари, продані в кредит, поширюються установлені гарантійні строки користування та порядок обміну.

Ласкаво просимо за покупками!

Укоопторггреклама.